

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 8 januari 2010 in zaak nr. 09/19728 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 mei 2009 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 januari 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 februari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

De minister van Justitie heeft bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 juni 2010, desgevraagd een nader stuk ingediend, waarop de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 juni 2010, heeft gereageerd.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:72, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) kan de rechtbank bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit of het vernietigde gedeelte daarvan geheel of gedeeltelijk in stand blijven.

2.2. De rechtbank heeft, voor zover thans van belang, overwogen dat het besluit van 13 mei 2009 onzorgvuldig is voorbereid en een deugdelijke motivering ontbeert, nu de staatssecretaris heeft erkend dat het noodzakelijk was het aan dit besluit ten grondslag gelegde rapport taalanalyse van 5 november 2008 te vervangen door het rapport taalanalyse van 18 augustus 2009. Nu de staatssecretaris op basis van deze taalanalyse in redelijkheid heeft kunnen twifelen aan de door de vreemdeling gestelde identiteit en herkomst en zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert en aldus in het verweerschrift alsnog een afdoende motivering heeft gegeven, dienen de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand te blijven, aldus de rechtbank.

2.3. In grief 1 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte artikel 8:72, derde lid, van de Awb heeft toegepast, omdat uit de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling blijkt dat de rechter in beginsel alleen gebruik mag maken van deze bevoegdheid als na vernietiging slechts één beslissing mogelijk is. Daarvan is in dit geval, aldus de vreemdeling, geen sprake. Daartoe voert zij aan dat haar woonplaats

Cadaado is gelegen in de provincie Galgadud en dat, zoals ter zitting is betoogd, uit het algemeen ambtsbericht inzake Somalië van oktober 2009 (hierna: het ambtsbericht) blijkt dat deze provincie wordt gerekend tot Centraal-Somalië, zodat de conclusie van de taalanalyse van 18 augustus 2009, dat de vreemdeling eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Zuid Somalië, niet in tegenspraak met haar verklaring over haar woonplaats is.

2.3.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 26 maart 2008 in zaak nr. 200705490/1; www.raadvanstate.nl), is voor het in stand laten van de rechtsgevolgen niet vereist dat nog slechts één beslissing mogelijk is. In een geval waarin een besluit is vernietigd omdat het onvoldoende is gemotiveerd, kan er uit het oogpunt van proceseconomie aanleiding zijn om de rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten indien het bestuursorgaan vasthoudt aan zijn besluit, het besluit alsnog voldoende is gemotiveerd en de andere partijen zich daarover in voldoende mate hebben kunnen uitlaten. Daarbij is beslissend of de inhoud van het vernietigde besluit na het alsnog verrichte onderzoek en de kenbaar gemaakte motivering de rechterlijke toets kan doorstaan. De grief faalt.

2.4. In grief 2 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank haar stelling over het ambtsbericht ten onrechte als tardief buiten beschouwing heeft gelaten. Hiertoe voert de vreemdeling aan dat de rechtbank heeft miskend dat bij toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb, moet worden uitgegaan van de op het moment van de uitspraak geldende feiten en omstandigheden en het geldende recht. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte overwogen, als hiervoor onder 2.2. weergegeven, en had moeten volstaan met louter een vernietiging van het besluit, zodat de staatssecretaris zich alsnog had kunnen uitlaten over haar stelling, aldus de vreemdeling.

2.4.1. De klacht van de vreemdeling is terecht voorgedragen.

In het ambtsbericht is op pagina 10, noot 38, vermeld dat Centraal-Somalië onder meer de provincie Galgadud omvat.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 15 oktober 2008 in zaak nr. 200708452/1; www.raadvanstate.nl) dient bij de beoordeling of de rechtgevolgen van een vernietigd besluit in stand moeten worden gelaten te worden uitgegaan van de feiten en omstandigheden die zich op het moment van uitspraak voordoen en het dan geldende recht.

Het door de vreemdeling ingeroepen onderdeel van het ambtsbericht was een op het moment van de aangevallen uitspraak geldend feit. Derhalve kon de rechtbank eerst dan artikel 8:72, derde lid, van de Awb toepassen, indien zij het onderzoek ter zitting had geschorst of het onderzoek had heropend om de staatssecretaris in de gelegenheid te stellen op dit feit en het daarop gebaseerde betoog te reageren.

De rechtbank heeft dat niet onderkend en ten onrechte dit feit en het daarop gebaseerde betoog als tardief buiten beschouwing gelaten.

2.5. De grief kan niettemin niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Daartoe is het volgende redengevend.

2.5.1. Bij brief van 2 juni 2010 heeft de Afdeling krachtens artikel 8:45 van de Awb de minister om een gemotiveerd standpunt verzocht over het betoog, als hiervoor onder 2.3 weergegeven en meer in het bijzonder of de aanduiding 'Zuid-Somalië' in een taalanalyse geduid dient te worden overeenkomstig de in het ambtsbericht gemaakte indeling van Somalië.

Bij brief van 14 juni 2010 heeft de minister een reactie van het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) van 10 juni 2010 en een rapport van een door het BLT op diezelfde dag uitgevoerde controle-analyse ingediend.

Het ingezonden rapport van de controle-analyse gaat het bestek van de gevraagde inlichting te buiten en wordt daarom niet in de beoordeling betrokken, aangezien voormeld artikel 8:45 er toe strekt louter die inlichtingen te verstrekken waarom is verzocht.

2.5.2. In de reactie stelt het BLT onder punt 2, samengevat weergegeven, dat de taalkundige grens tussen het Noord-Somalisch en het Zuid-Somalisch redelijk overeenkomt met de beleidsmatige grens tussen Noord-Somalië enerzijds en Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. De aanduiding "Zuid-Somalië" in een taalanalyse dient in het algemeen gelezen te worden als het gebied waar categoriale bescherming voor gold, in het ambtsbericht "Zuid- en Centraal Somalië" genoemd.

Voor het onderscheid in taalvarianten wordt volgens punt 3 gebruik gemaakt van kaarten uit het dialectologische werk van Lamberti (Lamberti, M. 1986. Die Somali-Dialekte. Hamburg: Buske Verlag).

In gevallen waarin een vreemdeling een Zuid-Somalisch dialect spreekt dat zonder meer te herleiden is tot Zuid-Somalië (Benaadir, Af-May, Digil en Ashraaf), refereert het BLT hieraan als Zuid-Somalisch.

In de grensgebieden van Zuid-Somalië met Kenia en Ethiopië worden taalvarianten gesproken die Lamberti schaaft onder het Noord-Somalisch dialect, te weten Noord-Somalisch van de Niederjuba, Noord-Somalisch in eigenlijke zin en Darood.

Het Noord-Somalisch van de Niederjuba wordt alleen gesproken in delen van Zuid-Somalië en Kenia.

Het Noord-Somalisch in eigenlijke zin is nergens gangbaar binnen het gebied waarvoor categoriale bescherming gold. Het wordt in Noord-Somalië, in Djibouti en in delen van Ethiopië gesproken. In gevallen waarin een vreemdeling deze taalvariant spreekt, refereert het BLT hieraan als Noord-Somalisch en onderscheidt het dit van het Zuid-Somalisch en voor zover nodig van het Centraal-Somalisch (Darood).

Wat in de taalkunde Centraal-Somalisch genoemd wordt, heeft niets van doen met de definitie van Centraal Somalië uit het ambtsbericht. Dit dialect wordt gesproken in Puntland (Noordoost-Somalië), Ethiopië, een deel van Kenia en in bepaalde grensgebieden van Somalië met Kenia en Ethiopië.

In punt 2 en 4 van de reactie concludeert het BLT dat Cadaado, de gestelde woonplaats van de vreemdeling, een plaats is in het grensgebied van het Zuid- en Centraal-Somalisch dialect. Indien de vreemdeling één van de genoemde dialecten zou spreken zou dit een herkomst uit het gebied ondersteunen. Uit analyse van de spraak van de vreemdeling blijkt echter dat ze Noord-Somalisch in eigenlijke zin spreekt, zoals gangbaar is in Somaliland (Noordwest-Somalië), Djibouti en Ethiopië, aldus het BLT.

2.5.3. De minister heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen blijven stellen dat het asielrelaas van de vreemdeling, waaronder de verklaringen van de vreemdeling over haar identiteit en herkomst, positieve overtuigingskracht ontbeert. De minister heeft aan dat standpunt niet ten onrechte de taalanalyse van 18 augustus 2009, gelezen in samenhang met de reactie van het BLT van 10 juni 2010 ten grondslag gelegd. In de punten 2 en 4 van deze reactie is nader uiteengezet waarom de vreemdeling niet afkomstig is uit Cadaado, dat is gelegen in de provincie Galgadud in Centraal-Somalië, en dat onder de aanduiding 'Zuid-Somalië' in een taalanalyse tevens 'Centraal-Somalië' dient te worden begrepen. Onder punt 4 is tevens een toelichting gegeven op de resultaten van de punten 4.2 en 4.3 van de taalanalyse van 18 augustus 2009. Gelet hierop heeft de minister zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de vreemdeling eenduidig niet is te herleiden tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalië en dit standpunt niet ten onrechte aan het vernietigde besluit van 13 mei 2009 ten grondslag gelegd.

2.5.4. Hetgeen de vreemdeling in haar reactie heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel. Dat het BLT volgens de vreemdeling onzorgvuldig te werk is gegaan door zich bij het vaststellen van de taalkundige grenzen te laten leiden door een publicatie van Lamberti en niet is gebleken dat het BLT op enige wijze heeft onderzocht of de taalsituatie zoals Lamberti die heeft aangetroffen nog steeds ongewijzigd is, leidt niet tot de conclusie dat de taalanalyse van 18 augustus 2009 naar wijze van totstandkoming onzorgvuldig is. De vreemdeling heeft niet met een recentere taalkundige bron aannemelijk gemaakt dat de informatie uit het onderzoek van Lamberti niet meer op de huidige situatie in Somalië van toepassing is.

2.5.5. Het betoog van de vreemdeling dat de reactie van het BLT innerlijk tegenstrijdig is, omdat het BLT onder punt 2 vermeldt dat de aanduiding 'Zuid-Somalisch' in een taalanalyse over het algemeen dient te worden gelezen als het gebied dat in het ambtsbericht wordt aangeduid met 'Zuid- en Centraal-Somalië', terwijl het BLT onder punt 3 stelt dat het Darood dialect zowel in Noord-Centraal- als Zuid-Somalië wordt gesproken, kan niet leiden tot het daarmee beoogde doel. Dat in Centraal-Somalië zowel een Zuid-Somalisch dialect als het Darood wordt gesproken is een nadere invulling van hetgeen het BLT onder punt 2 heeft vermeld. Voorts heeft de vreemdeling de stelling van het BLT dat zij Noord-Somalisch in eigenlijke zin spreekt en daarom eenduidig niet tot de spraakgemeenschap van Zuid-Somalië is te herleiden niet betwist, waardoor de taalkundige verdeling in Centraal-Somalië niet van belang is voor de beoordeling van de taalanalyse van 18 augustus 2009.

2.5.6. De stelling van de vreemdeling dat het BLT het deskundigenrapport van 15 januari 2009, waarnaar onder punt 4 van de reactie wordt verwezen, niet heeft overgelegd waardoor niet inzichtelijk is in welke context het rapport is opgesteld en of de persoon die het rapport heeft opgesteld deskundig is, kan, wat daar ook van zij, evenmin leiden tot het daarmee beoogde doel. Het standpunt van de minister dat de vreemdeling Noord-Somalisch in eigenlijke zin spreekt en daarom eenduidig niet tot de spraakgemeenschap van Zuid-Somalië is te herleiden, is door hetgeen voor

het overige onder punt 4 van de reactie van het BLT van 10 juni 2010 is uiteengezet, in combinatie met de taalanalyse van 18 augustus 2009, reeds voldoende toegelicht.

2.5.7. Het betoog van de vreemdeling dat haar uitspraak en woordkeuze alleen is afgezet tegen de Zuid-Somalische variant en niet tegen het Darood dialect, mist feitelijke grondslag, omdat uit de conclusie onder de punten 2 en 4 van de reactie van het BLT volgt dat de spraak van de vreemdeling, vanwege haar gestelde woonplaats, is afgezet tegen bedoelde dialecten.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, mr. P.A. Offers en
mr. M.A.A. Mondt-Schouten in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk,
ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

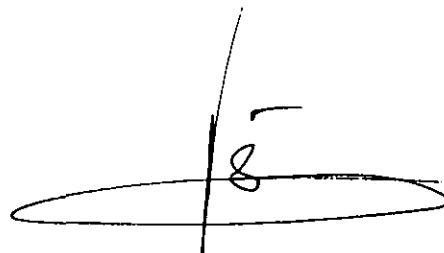
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 oktober 2010

654-347.

Verzonden: 5 oktober 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 09/19728

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
mede namens haar minderjarige zoon:

geboren op
statenloos,
IND dossiernummer 0808.15.1273, eiseres,
gemachtigde mr. F.M. Holwerda, advocaat te
Amsterdam;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. Buisman,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 18 augustus 2008 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning
asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 13 mei 2009 heeft verweerder de aanvraag
afgewezen.

Bij brief van 29 mei 2009 is daartegen beroep ingesteld. Bij brief van 14 juli 2009 is het
beroep voorzien van gronden. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 1 december 2009 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan
door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

AWB 09/19728

blad 2/4

2. Overwegingen

2.1 Blijkens de gronden van beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a tot en met d, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven.

2.2 Verweerder heeft geoordeeld dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiseres, omdat eiseres toerekenbaar geen of onvoldoende reis- of identiteitsdocumenten dan wel andere bescheiden, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag, heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder een aantal elementen uit het asielrelaas opgesomd, op basis waarvan is geoordeeld dat het relaas de positieve overtuigingskracht mist die in dat geval geëist mag worden om de juistheid ervan aan te kunnen nemen. Verweerder acht het relaas daarom ongeloofwaardig.

Eiseres heeft de juistheid van dat oordeel betwist.

2.3 De rechtbank zal toetsen of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht

2.4 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen stellen dat aan eiseres valt toe te rekenen dat zij geen reisdocumenten heeft overgelegd. Verweerder heeft voorts toerekenbaar kunnen achten dat eiseres geen gedetailleerde en verifieerbare verklaringen heeft afgelegd omtrent de door haar gestelde reisroute. Verweerder heeft in redelijkheid kunnen stellen dat op eiseres een eigen verantwoordelijkheid rust om haar reisdocumenten ter ondersteuning van haar asielaanvraag te overleggen. De stelling van eiseres dat deze documenten niet op haar naam waren gesteld en dat zij daarom niet de noodzaak zag deze documenten van de reisagent terug te vragen, doet hieraan niet af. De stelling van de gemachtigde dat eiseres wel gedetailleerd en consistent heeft verklaard over de reis, is door verweerder in redelijkheid niet gevolgd, nu zij niet weet met welke luchtvaartmaatschappij zij heeft gevlogen, noch een beschrijving heeft kunnen geven van het interieur en het personeel in het vliegtuig. Volgens de verklaringen van eiseres heeft het vliegtuig een tussenstop gemaakt, zij weet echter niet op welke luchthaven deze tussenstop is gemaakt. Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 kunnen tegenwerpen.

2.5 Indien zich één van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden voordoet, mogen in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.6 Verweerder heeft in het bestreden besluit gesteld dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert op grond van een rapport taalanalyse van 5 november 2008, opgesteld in opdracht van en onder supervisie van het Bureau Land & Taal (hierna: het BLT).

AWB 09/19728

blad 3/4

Bij het verweerschrift van 27 augustus 2009 heeft verweerder een nieuw rapport taalanalyse opgesteld door BLT overgelegd welk rapport het rapport taalanalyse van 5 november 2008 vervangt. In het rapport taalanalyse van 18 augustus 2009 is een nadere uitwerking gegeven van de eerdere analyse.

Ter zitting heeft verweerder verklaard dat opdracht is gegeven tot een nadere uitwerking van de taalanalyse, nu aan de taalanalyse van 5 november 2008 een motiveringsgebrek kleefde. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat, nu onverkort wordt vastgehouden aan de conclusies zoals die zijn genomen in het bestreden besluit, aanleiding bestaat om de rechtsgevolgen op grond van artikel 8:72 derde lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) in stand te laten.

2.7 De rechtbank is van oordeel dat het bestreden besluit in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen en een draagkrachtige motivering ontbeert, nu -zoals verweerder heeft erkend- het noodzakelijk was de taalanalyse die aan het besluit ten grondslag heeft gelegen te vervangen door de taalanalyse van 18 augustus 2009. De rechtbank vernietigt daarom het bestreden besluit wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.

2.8 De rechtbank ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of er aanleiding is de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten in de zin van artikel 8:72, derde lid, Awb.

2.9 Uit het rapport taalanalyse van 18 augustus 2009 blijkt dat eiseres eenduidig niet te herleiden is tot de spraak-en cultuurgemeenschap van Zuid-Somalië. Eiseres spreekt Somalisch zoals gangbaar is in Noord-Somalië. Eiseres doet moeite om Zuid-Somalische elementen in haar spraak te mengen, maar dit klinkt niet natuurlijk en zij is hierin niet consequent.

2.10 De rechtbank is van oordeel dat er, volgens vaste jurisprudentie, waaronder de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 14 juli 2004 (nr. 200401127/1), van uitgegaan moet worden dat een taalanalyse tot stand komt onder verantwoordelijkheid van een terzake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalist is op zorgvuldige wijze geselecteerd en staat onder voortdurende kwaliteitscontrole. Een door het BLT uitgevoerde taalanalyse kan dus in beginsel als een goede en geoorloofde methode worden beschouwd in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit of het land van herkomst van de asielzoeker, tenzij in concrete gevallen aanknopingspunten bestaan om aan de juistheid van de conclusies van de taalanalyse te twijfelen.

2.11 Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat haar geen redelijke termijn is gegund voor het laten verrichten van een contra-expertise, nu eiseres niet binnen de gegeven termijn uitsluitel heeft kunnen krijgen over de vergoeding van de kosten door het Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers (COA). De rechtbank overweegt dat de Afdeling in haar uitspraak van 30 september 2004 (LJN: AR5356, JV 2004, 435) heeft overwogen dat indien een vreemdeling van mening is dat de verrichte taalanalyse ondeugdelijk is, het op de weg van de vreemdeling ligt, om dat aannemelijk te maken. Geen rechtsregel verplicht verweerder om de daaraan verbonden kosten voor zijn rekening te nemen. De onmogelijkheid de kosten van een contra-expertise te dragen en het verstrijken van de gegeven termijn, dient derhalve voor rekening en risico van de vreemdeling te blijven.

AWB 09/19728

blad 4/4

2.12 Namens eiseres is ter zitting aangevoerd dat uit het Algemeen Ambtsbericht van oktober 2009 blijkt dat zij volgens de door het ministerie van Buitenlandse Zaken gehanteerde provincie-indeling van Somalië, afkomstig zou zijn uit Centraal-Somalië.

2.13 Wat er ook zij van deze stelling, de rechtbank laat haar als tardief buiten beschouwing.

2.14 Gelet op het voorgaande heeft verweerder op basis van de taalanalyse van 18 augustus 2009 in redelijkheid kunnen twifelen aan de door eiseres gestelde identiteit en herkomst, en heeft verweerder in redelijkheid kunnen stellen dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert en daarom eveneens ongeloofwaardig is.

2.15 Aangezien verweerder in het verweerschrift alsnog een afdoende motivering heeft gegeven voor de afwijzing van de aanvraag van eiseres, is de rechtbank van oordeel dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand kunnen blijven.

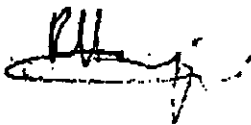
2.16 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het besluit van 13 mei 2009;
- bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- te voldoen aan eiseres. .

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen, als rechter, en door deze en mr. R.D. Hemminga als griffier ondertekend. Uitgesproken in het openbaar op 8 januari 2010.

Afschrift verzonden op: 08 JAN 2010

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2300 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing

VOOR AFSCRIFT CONFORM
DE OORSPRONKELIJKE

-1-

HEMONY ADVOCATEN

mr. A.A. Bouwman
 mr. F.M. Holwerda
 mr. A.H.A. Kessels
 mr. H.M. Meijerink
 mr. H. Stoppelenburg
 mr. W.P.C. de Vries
 mr. T.P.A. Waterings
 ADVOCATEN

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de
 Raad van State
 Postbus 16113
 2500 BC Den Haag

tevens per fax: 070 - 365 13 80

Amsterdam, 1 februari 2010

Betreft: Hoger beroep vreemdelingenzaken
 IND nr: 0808.15.1273
 Ons kenmerk:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
0 2 FEB 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAP:

Geeft te kennen:

geboren op van Somalische nationaliteit, die momenteel verblijft op het adres te en die in deze zaak woonplaats heeft gekozen bij Hemony Advocaten aan de Hemonylaan 27 te Amsterdam, van welk kantoor mw. mr. F.M. Holwerda bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig zal optreden, met het recht van vervanging.

Verzocht wordt om de eventueel verschuldigde griffierechten ten laste van de rekening-courant te brengen.

1. Achtergrond:

Appellante komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, van 8 januari 2010, verzonden op gelijke datum, Awb 09/19728 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen de beschikking van 13 mei 2009 weliswaar gegrond heeft verklaard maar de rechtsgevolgen in stand heeft gelaten.

-1-

2. Grieven:

Inleiding

Appellante stelt dat nu de beschikking van 13 mei 2009 rechtens onjuist is gebleken en het beroep gegrond is verklaard, de rechtbank ten onrechte toepassing heeft gegeven aan artikel 8:72 lid 3 Awb en de rechtsgevolgen in stand heeft gelaten.

Appellante heeft de volgende grieven tegen de uitspraak.

2.1 Grief 1:

Deze grief richt zich tegen de toepassing door de rechtbank van artikel 8:72 derde lid Awb.

De rechtbank heeft geoordeeld dat het bestreden besluit in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen en een draagkrachtige motivering ontbeert nu - zoals ook door de staatssecretaris is erkend - het noodzakelijk was om de taalanalyse die aan het besluit ten grondslag lag te vervangen door een nieuwe taalanalyse van 18 augustus 2009.

Eerst bij het indienen van het verweerschrift, derhalve na het bestreden besluit, is de vervangende taalanalyse van 18 augustus 2009 ingebracht door de staatssecretaris.

Uit de wetsgeschiedenis blijkt dat de rechter in beginsel alleen gebruik mag maken van de bevoegdheid om zelf in de zaak te voorzien als na vernietiging rechtens nog maar één beslissing mogelijk is (MvT, Parl. Gesch. Awb II, p.175). Voorts volgt uit de wetsgeschiedenis dat de rechter bij het zelf voorzien in beginsel uit moet gaan van de op het moment van de uitspraak geldende feiten en omstandigheden en het op dat moment geldend recht (MvT, Parl. Gesch. Awb II, p.175).

Appellante bestrijdt dat na vernietiging van het bestreden besluit nog slechts één beslissing mogelijk is. Uit het rapport van eerste gehoor volgt dat appellante heeft verklaard afkomstig te zijn uit de plaats (Cadaado). Deze plaats is, zoals ook door de taalanalist is vastgesteld, gelegen in de provincie Galgaduud. Appellante heeft ter zitting aangevoerd dat blijkens de door de Minister van Buitenlandse Zaken in het ambtsbericht van oktober 2009 (pag. 10, noot 38) gehanteerde indeling van Somalië de provincie Galgaduud valt onder Centraal Somalië. De conclusie van de taalanalist in het rapport van zowel 5 november 2008 als 18 augustus 2009 dat appellante niet eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Zuid-Somalië is derhalve niet in tegenspraak met de verklaring van appellante. Om deze reden heeft de staatssecretaris op basis van de taalanalyse in redelijkheid niet kunnen komen tot het besluit dat de herkomst van appellante niet geloofwaardig zou zijn.

Appellante heeft verder ter zitting nog aangevoerd dat niet is noch is gesteld gebleken dat de staatssecretaris een andere provincie-indeling van Somalië hanteert dan de Minister van

Buitenlandse Zaken althans dat het volstrekt niet inzichtelijk is gemaakt door de staatssecretaris op welke gronden een afwijking van de provincie-indeling zoals door de Minister gehanteerd in deze zaak zou zijn te rechtvaardigen.

Ten overvloede heeft appellante er ter zitting nog op gewezen dat uit algemeen toegankelijk bronnen volgt dat het noordelijke dialect dat de basis vormt van het standaard Somalisch zowel in Noord als in Centraal Somalië wordt gesproken. In het zuiden van Somalië wordt een ander dialect, Benadir en Maay, gesproken.

Noch door de taalanalist noch door de staatssecretaris is derhalve onderkend dat het resultaat van de taalanalyse namelijk dat appellante geen Somalisch spreekt zoals gangbaar is in Zuid-Somalisch niet in tegenspraak is met haar verklaring dat zij afkomstig is uit de provincie Galgaduud.

Het voorgaande brengt noodzakelijkerwijs met zich mee dat niet kan worden gesteld dat er na vernietiging van het besluit nog maar één beslissing mogelijk was. Immers, de staatssecretaris heeft zich over de voorgaande feiten en omstandigheden nog niet uitgelaten. De rechtbank heeft dit miskend. De rechtbank heeft derhalve ten onrechte toepassing gegeven aan artikel 8:72 lid 3 Awb. Om deze reden moet de uitspraak worden vernietigd.

2.2. Grief 2

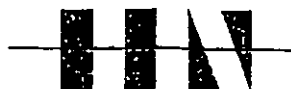
Deze grief richt zich tegen rechtsoverweging 2.13 en 2.14.

Nu de rechter bij het zelf voorzien in beginsel uit moet gaan van de op het moment van de uitspraak geldende feiten en omstandigheden en het op dat moment geldend recht, heeft de rechtbank niet kunnen stellen dat de stelling van appellante dat uit de in het ambtsbericht gehanteerde provincie-indeling volgt dat zij uit Centraal Somalië, als tardief buiten beschouwing moet worden gelaten.

De rechtbank is ten onrechte voorbij gegaan aan de stelling van appellante dat zij volgens de in het ambtsbericht gehanteerde indeling uit Centraal-Somalisch afkomstig is. De uitspraak is hiermee in strijd met artikel 8:72 Awb. De rechtbank heeft derhalve miskend dat de staatssecretaris in redelijkheid niet heeft kunnen volhouden dat er op basis van de taalanalyse geen geloof kan worden gehecht aan de verklaring van eiseres omtrent haar identiteit en herkomst en in redelijkheid heeft kunnen stellen dat het relaas een positieve overtuigingskracht ontbeert

Appellante stelt dat vaststaat dat de staatssecretaris de op haar rustende vergewisplicht heeft geschonden. Nu er een motiveringsgebrek aan de bestreden beschikking kleeft, had de rechtbank de beschikking moeten vernietigen en daarbij moeten bepalen dat de staatssecretaris een nieuw besluit dient te nemen. De staatssecretaris kan zich alsdan alsnog uitlaten over de stelling van appellante dat zij op grond van de provincie-indeling in het ambtsbericht afkomstig is uit Centraal-Somalisch en haar verklaring omtrent haar herkomst niet in tegenspraak is met de resultaten van de taalanalyse.

-1-

Redenen waarom:

Appellant uw Afdeling verzoekt om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en doende wat de rechtbank had behoren te doen het inleidend beroepschrift gegrond te verklaren en de staatssecretaris op te dragen alsnog een nieuw besluit te nemen.

Amsterdam, 1 februari 2010

gemachtigde,

F.M. Holwerda